Sygn. akt **OS 18/24**

POSTANOWIENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie
z dnia (…) r.

w składzie:

Przewodniczący: **r.pr. Paweł Cegiełko**

Sędziowie: **r.pr. Tomasz Marzec - sprawozdawca**
r.pr. Zofia Filipek-Kraczek

Protokolant: Agnieszka Kuchciak

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu (…) r. sprawy ze skargi (…) na postępowanie radcy prawnego (…) na skutek odwołania z dnia (…) r. od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (…) r., sygn. akt RD-(…) o odmowie wszczęcia dochodzenia

postanawia:

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. (Dz. U. z 2025 r., poz. 46) oraz w zw. z art. 74^1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. z 2024 r., poz. 499) utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (…) r., sygn. akt RD-(…) o odmowie wszczęcia dochodzenia.

Przewodniczący: Członkowie:

…… …… ……
r.pr. Paweł Cegiełko r.pr. Tomasz Marzec r.pr. Zofia Filipek-Kraczek

Uzasadnienie

W dniu (…) r. (data wpływu) do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wpłynęło odwołanie Pani (…) od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (…) r. sygn. akt RD (…) o odmowie wszczęcia dochodzenia. Odwołująca Pani (…) zaskarża przywołane powyżej postanowienie w całości, w szczególności zarzucając, iż Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego nie podjął czynności mających na celu zweryfikowanie podnoszonych przez nią okoliczności oraz naruszył tajemnicę zawodową.

Rozpoznając sprawę Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie ustalił, co następuje:

W dniu (…) r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych wpłynęła skarga (…) na postępowanie radcy prawnej (…). Radcy prawnemu Skarżąca zarzuciła, że działając jako pełnomocnik swojego klienta w postępowaniu toczącym się przed Sądem Rejonowym w (…) w sprawie prowadzonej pod sygnaturą akt: (…) w swoich pismach radca prawna miała wskazywać na nieprawdziwe okoliczności, które miały na celu oczernianie skarżącej w oczach sądu. Wskazywała ona w szczególności na alienowanie dziecka od ojca, w sytuacji, gdy dotychczas wykonywała wszystkie kontakty określone przez sąd. Skarżąca podnosiła, iż radca prawna twierdziła, że zachowania skarżącej noszą znamiona znęcania się nad dzieckiem. W ocenie skarżącej radca prawna składała fałszywe oświadczenia w pismach sądowych, tj. nagminnie oświadczała, że odpis pisma złożonego do sądu został nadany pełnomocnikowi skarżącej. W rzeczywistości jednak odpis pisma został nadany pełnomocnikowi skarżącej kilkanaście dni później. Skarżąca wskazywała, że pismo złożone w sądzie w dniu (…) r. przez radcę prawną zostało wysłane adwokatowi skarżącej dopiero w dniu (…) r. Zdaniem skarżącej pisma są wysyłane bezpośrednio przed terminem rozprawy, mimo że sąd posiada je znacznie wcześniej. Według (…) radca prawna wykonuje powyższe czynności celowo, po to by ograniczyć czas na reakcję strony przeciwnej.

Skarżąca wykonując zobowiązanie Rzecznika Dyscyplinarnego, pismem z dnia (…) r. złożyła do akt sprawy zdjęcie pisma z dnia (…) r., które to pismo wpłynęło do biura podawczego sądu w dniu (…) r.

W ramach czynności sprawdzających Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie w dniu (…) r. wezwał radcę prawnego (…) do złożenia

pisemnych wyjaśnień odnośnie zarzutu skargi, które to wyjaśnienia przez radcę prawnego zostały złożone w dniu (…) r.

Radca prawna w wyjaśnieniach wskazała, że reprezentowała męża skarżącej w postępowaniu toczącym się przed Sądem Rejonowym w (…) pod sygnaturą akt: (…). W pismach procesowych odnosiła się do zachowań uczestniczki (…), które mogły nosić znamiona znęcania się nad dzieckiem. Na poparcie powyższych twierdzeń w toku postępowania złożyła list małoletniej oraz wniosła o dopuszczenie dowodu z wysłuchania małoletniej, która podczas tej czynności procesowej w dniu (…) potwierdziła zachowania matki. Z listu małoletniej wynikało, że matka biła, szarpała, dusiła małoletnią. Małoletnia nie chciała mieszkać z matką, ponieważ bała się mamy. Przywoływanie konkretnych sytuacji przez radcę prawną miało na celu obronę interesów procesowych jej klienta oraz ochronę dobra małoletniej (…).

W związku z zachowaniami matki została wszczęta procedura niebieskiej karty oraz zostało złożone zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa z art. 207 § 1 kk. W pismach procesowych radca prawna wskazywała, że skarżąca podejmowała szereg czynności mających na celu marginalizowanie roli ojca w życiu dziecka, chociażby izolowała małoletnią od ojca w sytuacjach, w których domagała się ona kontaktu z drugim rodzicem, próbowała dokonać zmiany nazwiska małoletniej bez zgody. Radca prawna wskazywała, że nie składała fałszywych oświadczeń w pismach procesowych dotyczących doręczania odpisu pisma pełnomocnikowi drugiej strony. Pismo z dnia (…) r., na które powoływała się skarżąca stanowiło wniosek o zabezpieczenie powództwa, którego nie doręcza się pełnomocnikowi. Pismo to zostało nadane jednak do pełnomocnika skarżącej grzecznościowo, aby pełnomocnik miał więcej czasu na zapoznanie się z nim i sformułowanie odpowiedzi. Pismo z dnia (…) r. zostało złożone w sądzie w dniu (…) r. Ponadto radca prawny odnosząc się do twierdzeń skarżącej, że pisma procesowe notorycznie wysyłane są bezpośrednio przed terminem rozprawy, aby ograniczyć jej czas do złożenia odpowiedzi na zarzuty, wskazała, że w sprawie prowadzonej pod sygnaturą akt: (…) nie odbyła się jeszcze żadna rozprawa, zaś w sprawie (…) miała miejsce jedna rozprawa w dniu (…) r. Rzeczywiście w tym postępowaniu zdarzyło się raz, że odpis pisma został wysłany pełnomocnikowi uczestniczki bezpośrednio przed rozprawą, tj. w dniu (…) r., dlatego, że również bezpośrednio przed rozprawą w dniu (…) r. radca prawna złożyła je do sądu. Co więcej radca prawny wyjaśniła, że pismo zostało nadane pocztą elektroniczną, właśnie po to, aby pełnomocnik drugiej strony miał możliwość zapoznania się z nim, ponieważ doręczenie pocztą tradycyjną trwałoby dłużej.

Do odpowiedzi na skargę został załączony list małoletniej (…), postanowienie Sądu Rejonowego w (…) z dnia (…) r. wydane w sprawie (…) w przedmiocie oddalenia wniosku (…) o odebranie osoby podlegającej władzy rodzicielskiej wraz z uzasadnieniem, decyzja Kierownika Urzędu Stanu Cywilnego w (…) z dnia (…)r. w przedmiocie zmiany nazwiska małoletniej, pismo z dnia (…) r. (…) kierowane do Urzędu Stanu Cywilnego w (…) w przedmiocie wznowienia postępowania zakończonego ostateczną decyzją, postanowienie Kierownika Urzędu Stanu Cywilnego w (…) z dnia (…) r. w przedmiocie wznowienia postępowania, decyzja Kierownika Urzędu Stanu Cywilnego w (…) z dnia (…) r. w przedmiocie uchylenia decyzji w sprawie zmiany nazwiska małoletniej i odmowy zmiany nazwiska małoletniej, pismo z dnia (…) r. sporządzone przez radcę prawną w sprawie prowadzonej pod sygnaturą akt (…) zawierające prezentatę Sądu Rejonowego w (…) (data z prezentatą: (…) r.) oraz wiadomość e-mail kierowana do adwokat (…) z dnia (…) r., godzina (…) z pismem w sprawie (…), wydruk z portalu informacyjnego sprawy prowadzonej przez Sąd Rejonowy w (…) (…), pismo z dnia (…) r. zatytułowane pismo wnioskodawcy zawierające modyfikację stanowiska wraz z wnioskiem o zabezpieczanie w sprawie prowadzonej pod sygnaturą akt: (…) wraz z prezentatą sądu (data: (…) r.).

Zdaniem Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie analizy prawnej pod kątem przyjętych ustaleń faktycznych wymagała treść art. 64 ustawy o radcach prawnych, zgodnie z którym: „*Radcowie prawni i aplikanci radcowscy podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej za postępowanie sprzeczne z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu bądź za naruszenie swych obowiązków zawodowych*”.

Mając na względzie wskazany przepis oraz odnosząc się do zarzutów formułowanych przez skarżącą i opierając się na dokumentach złożonych do akt sprawy przez radcę prawną i skarżącą, których autentyczność nie budzi wątpliwości, Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych stwierdził, iż trudno dać wiarę twierdzeniom formułowanym w zawiadomieniu. Radca prawna formułowała swoje twierdzenia w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy. Relacje małoletniej z rodzicami potwierdza Sąd Rejonowy w (…), w przedmiocie oddalenia wniosku (…) o odebranie osoby podlegającej władzy rodzicielskiej. Ocena Sądu została wypracowana również w oparciu o inne dowody niż te, które zostały przedstawione Rzecznikowi Dyscyplinarnemu. W ocenie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych należy wskazać, że formułowanie zarzutów przez skarżącą względem radcy prawnego, która reprezentowała interes swojego klienta odważnie i mając na względzie dobro małoletniej (…), stanowi element strategii przyjętej przez (…). Nie stanowi rozwiązania problemów kierowanie skarg do Rzecznika

Dyscyplinarnego na postępowanie radcy prawnego przez stronę przeciwną samodzielnie lub przez jej pełnomocnika, w sytuacji, gdy przedmiotem postępowania jest zagwarantowanie dziecku bezpiecznego środowiska, potrzebnego do rozwoju. Takie działanie stanowi zdaniem Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych wyraz eskalacji konfliktu. Twierdzenia skarżącej w zakresie notorycznego nadawania pism z opóźnieniem również nie znajdują uzasadnienia, gdyż pismo datowane na (…) r. zostało złożone w Sądzie w dniu (…) r. i w tym samym dniu nadane pełnomocnikowi skarżącej. Inne pismo datowane na (…) r. zostało złożone w sądzie i przesłane w wiadomości e-mailowej do pełnomocnika skarżącej, o czym sama skarżąca nie wspomina w treści skargi. Twierdzenia skargi powinny być zatem oparte na pełnym materiale dowodowym, a nie tylko wybiórczym i to wyselekcjonowanym przez samą skarżącą. Należy wskazać, że działania radcy prawnej były zgodne z prawem i miały na celu ochronę interesów swojego klienta, co nie uchybia godności zawodu radcy prawnego.

Z uwagi na powyższe Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie uznał, iż skargę złożoną na radcę prawnego (…) należy ocenić jako niezasadną.

Prowadząc postępowanie wyjaśniające w przedmiotowej sprawie ocena materiału zgromadzonego w sprawie doprowadziła Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego do wniosku, że postawiony radcy prawnemu (…) zarzut jest nieuzasadniony, a więc nie doszło do naruszenia przez radcę prawnego przepisów Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, w związku z czym do popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych.

W dniu (…) r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wydał postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia.

W dniu (…) r. (data wpływu) do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wpłynęło odwołanie Pani (…) od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (…) r. sygn. akt RD (…) o odmowie wszczęcia dochodzenia.

Po rozpatrzeniu odwołania Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie zważył, co następuje:

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie podziela pogląd Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie.

Po wnikliwej analizie przepisów art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych, jak również stanu faktycznego i prawnego w sprawie oraz zgromadzonego materiału dowodowego brak jest znamion jakiegokolwiek przewinienia dyscyplinarnego, a więc nie można przyjąć, iż radca prawny (…) dopuściła się przewinienia dyscyplinarnego, naruszając przepisy Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, czy też ustawy o radcach prawnych.

Na wstępie bezsprzecznie należy uznać, że Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie w zakresie orzekania w sprawie jest związany treścią skargi i nie prowadzi postępowania wyjaśniającego, czy też dowodowego. W przedmiotowej skardze skarżąca w żaden sposób nie udowodniła popełnienia przez radcę prawnego (…) zarzucanych jej czynów.

Natomiast radca prawny (…), wyjaśniła wszelkie wątpliwości i okoliczności w przedmiotowej sprawie.

Skarżąca nawet na etapie odwołania od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (…) r. sygn. akt RD (…) o odmowie wszczęcia dochodzenia nie przedłożyła żadnych dowodów tylko podniosła dodatkowy zarzut naruszenia przez radcę prawną (…) tajemnicy zawodowej, nie przedstawiając żadnych dowodów na jego poparcie.

Wobec powyższego w tym miejscu Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie podziela pogląd Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie, że powyższe zachowanie radcy prawnego (…) nie miało znamion jakiegokolwiek przewinienia dyscyplinarnego i do popełnienia takiego czynu nie doszło.

Stosownie więc do powyższego, mając na uwadze ustalony stan faktyczny i prawny w niniejszej sprawie Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie uznając postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (…) r. sygn. akt RD (…) o odmowie wszczęcia dochodzenia za prawidłowe orzekł jak na wstępie.

POUCZENIE:

Zgodnie z art. 426 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego (Dz.U. z 2025 r. poz. 46) w związku z art. 74^1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach

prawnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 499) **postanowienie jest prawomocne i od niniejszego postanowienia nie służy prawo wniesienia odwołania do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego.**

Przewodniczący: Członkowie:

……	……	……
r.pr. Paweł Cegiełko	r.pr. Tomasz Marzec	r.pr. Zofia Filipek-Kraczek